

MURÁNSKE NOVINY

5

II. ROČNÍK • DVOJMESAČNÍK • OKTÓBER 2009

0,20 € / 6 Sk

Príhovor starostu obce k starším občanom

Každoročne v mesiaci október, keď príroda naberá krásu jesene, prejavujeme aj my svoju pozornosť a úctu tým skôr narodeným, ktorých vlasy sú postriebrené šedinami a konanie obohatené veľkými životnými múdrosťami. Človek musí mať rád človeka, musí sa vedieť tešiť zo šťastia toho druhého, svojím postojom a svojimi činmi vyjadriť úprimný vzťah k životu, k svojim blízkym, ku všetkým ľuďom, a tak dokázať, že je naozaj človekom.

Mať život rád. To je tá správna životná filozofia. Silu zastaviť čas nemá žiaľ nikto z nás. Myšlienkami, spomienkami či spevom sa však dokážeme vrátiť o niekoľko rokov späť. Môžeme sa vrátiť do detských liet, kde ako mnohí zvyknú hovoriť – všetko bolo inakšie ako teraz. Zimy boli treskúcejšie, sneh belší, záveje hlbšie, vzduch

iskrivejší, letné lúky krajšie, kvety voňavejšie, voda v potokoch priezračnejšia.

No nesmieme zabúdať i na čaro terajšieho života, na to, že nerozhoduje len vek, ktorý sa dá vyčítať každému z tváre, ale hlavne duševná pohoda. Korunou zreleho veku je vážnosť, uznanie okolia, zdravý úsudok. Vaše múdre rady, rozvážne usudzovanie sú prínosom pre mladšiu generáciu, tiež pomocou a príkladom pre ich život.

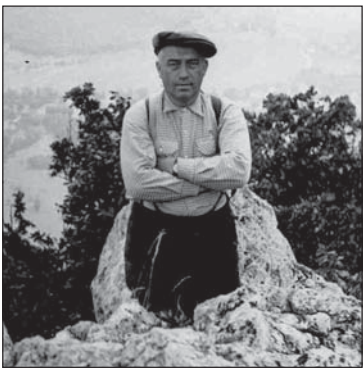
Prajem vám teda v mene svojom aj v mene obecného zastupiteľstva, aby ste i naďalej mali radi život, tešili sa z každodenných radostí, zo svojich blízkych, ich úspechov, zo stretnutia s priateľmi, z krásneho dňa, z úsmevu, zo všetkých tých maličkostí, ktoré robia život krajším.

*Ing. Roman Goldschmidt
starosta obce*

Človek človeku

Kostol v Muráni má 115 rokov Stavali ho 20 rokov

Starý kostol bol bez veže • Vedľa stála drevená zvonica • Okolo kostola bol cintorín • Koháryovci ho zväčšili • Coburgovci 20 rokov financovali stavbu nového kostola • Neopatrný zvonár spôsobil požiar • Provizórny drevený kostol na námestí, kde stál kríž • Muráň mal v čase stavby kostola približne toľko obyvateľov ako dnes • Kňaz Anton Macák podnecoval občanov k oprave kostola po vojne. (Zdroj: J. Gallo, Muráň 2001.)

Bývalý pán farár ANTON MACÁK (25.10.1907 – 31.08.1972) s veľkým záujmom skúmal dostupné jemu informácie z dejín cirkevného života v Muráni a dopátral sa k poznatku, že v našej obci bol pôvodne kostol bez veže a pri ňom drevená zvonica. Okolo kostola bol cintorín až do konca 19. storočia, kedy bol vybudovaný už nový kostol.

Grófska rodina – konkrétne zemepáni KOHÁRYOVCI dali zväčšiť ešte ten starý kostol o polovicu a pristaviť aj vežu. Kostol mal iba tri

vchodové schody. Muránčania ho využívali asi 140 rokov. Starý kostol bol však značne vlhký a okrem toho neustále narastal počet obyvateľstva. Zo súpisov z Muránskeho panstva a z dokladov zo sčítania ľudu sa dozvedáme, že okolo roku 1874, kedy sa zrodila myšlienka postaviť nový kostol, Muráň mal viac ako 1 200 obyvateľov (napr. r. 1869 – 1277, r. 1880 – 1235, r. 1890 – 1170 a r. 1900 – 1187 obyvateľov a 184 domov). Kniežacia rodina COBURGOVCOV 20 rokov poskytovala finančné prostriedky na stavbu nového priestranného kostola. Muránski farníci pracovali na stavbe, dovážali stavebný materiál, pálili tehly v miestnej tehliarni. V období výstavby kostola v Muráni pôsobili kňazi: JOZEF HORVÁTH (1842 – 1893) a JÁN BARILLA (1893 – 1904).

Teda terajší kostol pochádza z roku 1894. Po vysvätení však už v októbri 1895 zhorel organ, chór a vnútorná konštrukcia veže – údajne pre neopatrnosť zvonára! Rozliali sa aj zvo-

ny! Kým sa opravovalo poškodenie, bohoslužby sa konali v provizórnom drevenom kostole na námestí, kde bol umiestnený pamiatkový kríž.

V období 2. svetovej vojny – počas prechodu frontu v roku 1944, kedy v Muráni pôsobil kňaz JOZEF LANG, strecha, veža kostola i jeho zovňajšok boli značne poškodené. Až v novembri 1957 – v období pôsobenia pána farára ANTONA MACÁKA – bol kostol za finančnej podpory štátu a veriacich opravený. Kostol svätého Juraja v Muráni je vysoký 50m, 36 m dlhý a 11 m široký.

-RS-

„Skôr narodení“ o živote

ADELA MICHALSKÁ:

„Som priateľská, komunikatívna a veselej povahy. Mám zmysel pre spravodlivosť a celý život sa učím aj na vlastných chybách. Jednoducho povedané: Mám dve ruky. Jednu, aby som stisla dľaň tým, s ktorými kráčam po ceste života a druhú, aby som dvíhala tých, ktorí padajú.“

Mgr. JURAJ KOCHJAR: „

„Ľudský život je veľkým Božím darom, preto si ho vážme i keď je v ňom veľa utrpenia a strádania. Aj staroba, nech je akokoľvek ťažká, plná bolesti a trápenia, je povznášajúca. Veď koľko mladých ľudí sa jej nedožije. Žime tak, ako keby každý deň bol naším posledným. Využívajme ho čo najúčelnejšie, aby po nás zostalo len dobré – či už spomienky, alebo naša práca.“

Mgr. RUŽENA SVOREŇOVÁ:

„Každý človek sa riadi vlastnými zásadami, oheň svojej aktivity zapáľuje spôsobom iba jemu vlastným! Každý má akési svoje životné krédo. Ja si rada pospevujem s K. Gottom: - To musím zvládnuť sám, ja na to silu mám... Som občas osamelý bežec, ale určite na dlhé trate! V problematických situáciách aj mne pomáha všeludský – starobylý výrok: - Pomôž si človeče sám, aj Pánboh ti pomôže! Dôvera vo vlastné sily v šťastí i trápení, v zdraví i v chorobe, v mladosti i starobe – tá je v ľudskom živote najdôležitejšia!“

NAŠI JUBILANTI

Nech Vám stále slnko svieti v oknách Vášho domova, aj keď mráčiak zastreje ho, zažiarí Vám odznova. Všetko dobré k Vášmu sviatku, prijmite naše želanie, nech Vám šťastie, zdravie, láska, nablízku vždy zostane!

60 rokov

Ing. Ludovít Albíni
Margita Dodáková
Július Forgáč
Zita Hrbálová
Eva Huťanová
Štefan Korim
Milan Kotzman
Janka Sklenáriková
Mária Šarová
Jaroslav Štefaňár
Stanislav Šuhaj
Věra Viečoreková

65 rokov

Ján Anderko
Magdaléna Balážiková
Helena Beňová
Ján Cverna
Ladislav Kochjar
Magdaléna Kováčová
Alžbeta Kredátusová
Juraj Laboš
Rozália Liptáková
Elvíra Mušuková
Jolana Senková
Alexander Schwirian
Cecília Toporová
Juraj Vrbjar

70 rokov

Zuzana Bábelová
František Balážik
Vladimír Beňo
Eduard Dulák
Alena Hrbálová
Margita Kochjarová
Emil Kredátus
Jozef Lipták

75 rokov

PhDr. Viliam Bábeľa
Mária Halušková
Elena Rybárová
Antonín Sklenárik

80 rokov

Elena Halušková
Mária Lukášová
Margita Spišáková
Marta Žiaková

85 rokov

Oľga Bednářová
Ladislav Hlodák
Elena Sklenáriková

90 rokov

Zuzana Alexová
Barbora Majerčíková

95 rokov

Anna Sklenáriková

Deň Mikroregionu Muránska planina

Po prvýkrát som sa 2. októbra t.r. zúčastnil s našim speváckym zborom Levenda, s ktorým sme reprezentovali Muráň, na dni Mikroregionu Muránska planina. Konal sa v obci Pohronská Polhora. Takéto podujatie sa uskutočňuje každý rok v inej obci Mikroregionu, do ktorého patrí : Muráň, Muránska Dlhá Lúka, Muránska Lehota, Muránska Huta, Tisovec, Čierny Balog, Pohronská Polhora, Michalová a tiež s partnerstvom Valaská, Hronec, Osrblie, Drábsko, Sihla, ktoré zasahujú do troch okresov Brezno, Rimavská Sobota a Revúca.

Celý región sa rozprestiera na ploche 595 km² a žije tu okolo 20 tisíc obyvateľov. Celé územie charakterizuje krásna príroda s rôznymi skvostami našej minulosti, ale aj s aktivitami jej obyvateľov v dnešnej dobe.

Chcem sa v krátkosti podeliť s vami o milé zážitky z tohto podujatia. Autobusom sme sa odviezli spolu so speváčkami z Muránskej Dlhej Lúky do Pohronskej Polhory, ktorá tohto roku bola organizátorom spomínaného dňa. Do obce sme prišli takmer dve hodiny pred večerným programom. Myslel som si, že sa budem za ten čas nudiť, no opak bol pravdou. Boli sme pozvaní na aktivity ich občanov, ktoré organizujú každoročne pod názvom Michalské hody. Tieto sa konajú v posledných dňoch septembra celé tri dni s bohatým umeleckým a poučným programom. Navštívili sme expozície Plody zeme v kostole sv. Martina a vo výstavných priestoroch obce. Bez zveličovania môžem povedať, že to bolo niečo nádherné, čo vytvorili jej obyvatelia z plodov ich úrody. To sa nedá povedať, to treba vidieť. Povedal som si, že tam každoročne určite pôjdem.

A teraz trochu k programu večera. Konal sa v spoločenskej sále, ktorá bola úplne zaplnená miestnymi občanmi. Veľmi živo aplaudovali všetky vystúpenia súborov a často potleskom dávali najavo, čo sa im veľmi páčilo. Bol som potešený a príjemne prekvapený, že vystupovalo veľa mladých, ľudia stredného veku a dôchodca len, keď doprevádzal svojho vnuka. Všetci mali oblečené krásne kroje, doprevádzala ich cimbalová muzika. Veľmi som si povzdychol, lebo v Muráni niečo také veľmi chýba. Nevieť, kde sa potratila stredná generácia, absolventi EŠU. Pýtam sa, prečo? Povedzte mi, v čom je to. (Bol by som rád odpovedi v novinách.) Prečo Muráň musia vždy reprezentovať len dôchodcovia a sem tam žiaci ZŠ?

Teraz k nášmu vystúpeniu. Levenda reprezentovala Muráň s programom., ktorý zostavila naša vedúca Mgr. Eva Struhárová z tvorby Bystríka Muránskeho a zo starých muránskych piesní.

Piesne sme nacvičovali vyše mesiaca, lebo sme ich chceli spievať spamäti. Môžem povedať, že vystúpenie sa nám vydarilo, bolo sprevádzané často potleskom a uznaním usporiadateľov. Po predstavení sme mali spoločenské posedenie s hudbou a večerou. Spevom sa ozýval autobus pri našom odchode domov.

O dva roky budeme organizátorom takéhoto dňa my, Muránčania. Pýtam sa, kto a s čím nás bude reprezentovať. Opäť len Levenda a žiaci ZŠ? Stredná generácia, času je ešte dosť, dúfam, že sa nedáte zahanbiť. Vy mladí ukážte, čo vo vás je! My starí vám veríme, dúfam, že nás milo prekvapíte a nesklamete.

Mgr. Juraj Kochjar

Folklórny festival hudby a spevu v Muráni

V sobotu 10.10.2009 sa v Kultúrnom dome v Muráni uskutočnila trojhodinová regionálna súťaž ľudovej hudby a spevu pod záštitou BBSK, Gemersko – malohontského osvetového strediska Rimavská Sobota a obce Muráň. V ľudových odevoch nás reprezentovali ženy a muži z muránskej skupiny Levenda, muži dokonca prekvapili novým bielym oblečením s červeným lemovaním : voľnejšie „gätky“ a košielka, aké sa vraj u nás nosievali kedysi. S podporou obecného úradu im ho na mieru zhotovila pani Júlia Sojáková. Úvodom Muránčania piesňami s textami obecných tvorcov pozdravi-

li účastníkov festivalu, príležitosť dostala aj 95- ročná speváčka **p. ANNA SKLENÁRIKOVÁ** – potlesk patril nielen jej úctyhodnému veku, ale aj výraznému speváckemu prejavu za doprodu dcéry - vedúcej skupiny Levenda – **Mgr. EVKY STRUHÁROVEJ**.

Súťažili speváci – sólisti, inštrumentalisti – sólisti, ľudová hudba a spevácke skupiny. Okrem našich aj z Revúcej, Klenovca, Hnúšte, Rimavskej Soboty, zo Sirka a Chyžného (Lykovček, Vepor, Sinec, Rimavan). Súťažiaci boli na základe úspešnosti rozdelení do troch pásem a ocenení diplomami. Naši reprezentanti v sólovom speve sa umiestnili: v striebornom pásme p. **MARGITA SKLENÁRIKOVÁ** a v bronzovom pásme p. **KATARÍNA MATAJZOVÁ** a p. **MICHAL REGENDA**. V súťaži speváckych skupín naša ženská a mužská skupina LEVENDA bola ocenená v rámci bronzového pásma. Okrem toho p. **Mgr. EVA STRUHÁROVÁ** obdržala **ĐAKOVNÝ LIST** za najvyšie odohraných ľudových skladieb.

Najúspešnejší – tzv. laureáti – speváci z Revúcej, muži zo skupiny VEPOR a ženy zo skupiny RIMAVAN budú náš región : okresy Revúca a Rimavská Sobota reprezentovať na Krajskej folklórnej súťaži v Telgarte. Ocenenie zo strany organizátorov získala aj obec Muráň, reprezentovaná jej starostom Ing. R. Goldschmidtom za vynikajúce podmienky a príjemné, vyhovujúce prostredie kultúrneho domu na zrealizovanie folklórneho festivalu.

Mgr. Ružena Svorenová

Náš bývalý lekár – najúspešnejší!

Revúčan MUDr. IVAN HUDEC pôsobil v Muráni ako lekár trinásť rokov. Od roku 2000 pracuje ako praktický lekár pre dospelých v Zdravotnom stredisku v Revúcej. Už i v našej obci svojim pacientom ponúkal okrem klasickej medicíny aj homeopatickú liečbu. Ako prezradil (Revúcke listy č. 15, 2009, s. 4 – 5), vie ponúknuť ešte jeden druh liečby, ale tento v tlači neanalyzoval. Alternatívnej liečbe – homeopatii sa venuje už 17 rokov.

Ako mnohí lekári aj on tvrdí, že prevencia pomáha zachrániť životy. Práve preto má význam ju robiť a motivovať k nej aj pacientov. Poistovňa DÓVERA realizovala projekt ROBME SPOLU PREVENCIU – výsledky pilotného ročníka za rok 2008 boli vyhlásené 29. apríla 2009 v Bratislave. Náš bývalý lekár MUDr. Ivan Hudec bol hodnotený ako najúspešnejší v kategórii všeobecný lekár pre dospelých. Získal CERTIFIKÁT ZA VÝZNAMNÚ PODPORU PREVENČIE NA SLOVENSKU – ŠPECIALIZAČNÝ ODBOR VŠEOBECNÉ

LEKÁRSTVO PRE DOSPELÝCH – 1. MIESTO V PROJEKTE ROBME SPOLU PREVENCIU ZA ROK 2008.

Pán doktor Hudec si uvedomuje, že preventívna prehliadka je spojená so strachom, pacienti sa boja výsledkov, bojujú s neistotou. On sám pozná strach. Jeho manželka – očná lekárka MUDr. Editka Hudecová (rod. Čipková) zápasil s rakovinou pľúc, tri roky sa liečila, napokon zomrela ako 43 ročná. Tohoročné ocenenie pre neho znamená hlavne zadosťučinenie: za roky neuznania, opovrhovania, rôznych titulov ako bylinkár, mastičkář, šarlatán či podivný lekár. MUDr. Hudec má dnes dve ambulancie: v jednej praktizuje klasickú liečbu a druhá je pre alternatívnu liečbu. Pacient si môže vybrať: „...dostal do vienkia slobodnú vôľu.“ S ocenením získal aj finančné prostriedky – plánuje ich využiť na prebudovanie toaliet a vybudovanie bezbariérového prístupu do ambulancie. K oceneniu v oblasti prevencie mu blahoželáme!

-RS-

Môj čas, tvoj, náš...

Postreh z Muráňa

Čím je človek starší, tým častejšie sa vracia do minulosti, do čias, keď bol mladý, keď život bol jednoduchší a všetko sa nám zdalo iné ako je teraz. Na sklonku tohto leta sme spolu s manželkou strávili aj niekoľko pekných dní v Muráni a jeho okolí. Boli sme na Muránskej planine, v Revúcej, na Prednej Hore, v Tisovci a na niektorých ďalších zaujímavých miestach. Počasie nám prišlo, boli pekné slnečné dni a naše zážitky boli omnoho silnejšie a krajšie ako naše očakávania.

Každé ráno som zašiel v Muráni do predajne potravín po čerstvé pečivo a už okolo ôsmej hodiny život na malom námestí plynul svojim pravidelným rytmom. Obchodíky boli otvorené, ľudia chodili na poštu a na miestny úrad vybavovať úradné záležitosti a to všetko na mňa, ktorý celý život prežil vo veľkom rušnom meste, pôsobilo pokojným dojmom, akoby tu čas plynul akosi pomalšie.

Mňa však zaujalo to, čo ma opäť vrátilo do minulosti, do rokov, keď som chodil do základnej školy. Spomínam si, ako nám pani učiteľka hovorila, že lastovičky pred odletom na ďalekú cestu do teplých krajín sa obyčajne zlieťavajú na drôtech natiiahnutých na telefónnych stĺpoch a stožiaroch. A jeden takýto nádherný stožiar je umiestnený aj na vysokej streche miestneho úradu. Je plný bielych izolátorov, na ktorých boli natiiahnuté telefónne drôty, ktoré spájali Muráň s blízkym okolím i ďalekým svetom. Dnes, v čase mobilov a internetu už neslúžia svojmu účelu, no lastovičkám stále slúžia na ich stretnutia, kde si oddýchnu, možno si aj poštebotajú o ich blízkom odlete z Muráňa do Afriky a ďalších teplých krajín. A to je tá moja milá spomienka na moje detstvo v peknom kraji, v okolí nádhornej Muránskej planiny.

Jozef Thuma, Bratislava

...o ňom, o našom živote často rozhoduje rýchla pomoc – príchod sanitky. Druhým vodičom sanitky na Zdravotnom stredisku v Muráni po odchode p. Júliusa Frandela na lepšie finančne ohodnotenú miesto sa stal pán JURAJ KVETKO. Na záberoch (ktoré nám poskytol jeho syn Milan Kvetko): 1. Pri sanitke zľava: J. Kvetko, MUDr. Kašáková a MUDr. Dráb. 2. Pracovníci Zdravotného strediska v Muráni radi relaxovali v muránskej prírode. Pri chate na Maretkinom sprava manželia – lekári MUDr. František a Viera Drábovci, za nimi p. Artimová (matka p. Drábovej), vodič sanitky p. Juraj Kvetko, MUDr. Kašáková a pracovníčka prevádzkovo – hospodárskeho úseku strediska p. Mária Kvetková.

-RS-

Čo dáva krás!
Irena Hegerová

Čo dáva krás
tá moja rodná zem!
Dedinka malá,
horami kráslená.

Studnička tečie v nich,
smädného osvieži.
Muránsky horský vzduch
chorého uzdraví.

Na lúkach ďalekých
noriky prítulné
našli si domov svoj
v prírode krásnej.

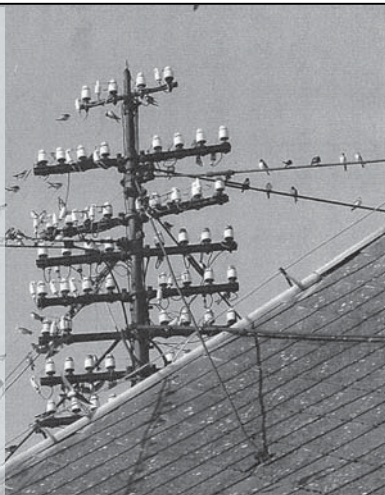
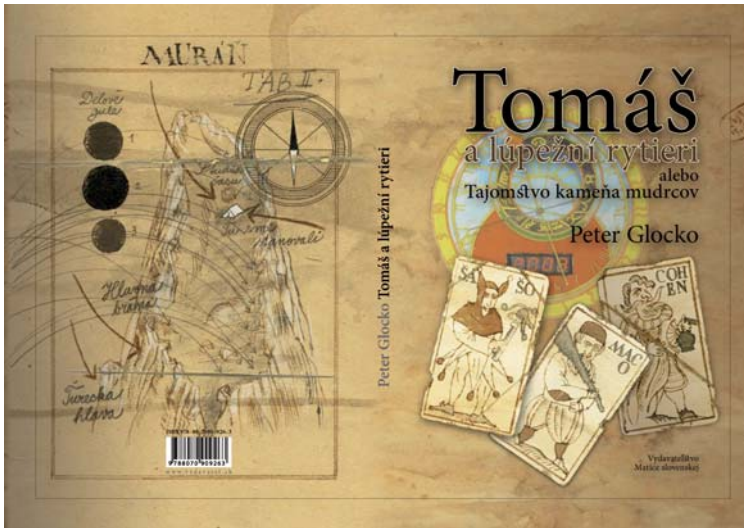

FOTO z archívu FB. Pán FRANTIŠEK BALÁŽIK nastúpil v poradí ako tretí vodič sanitky pri Zdravotnom stredisku v Muráni (po J. Frandelovi a J. Kvetkovi).

Muráň je nevysychajúce pramenisko príbehov

Redakcia Muránskych novín využíva príležitosť druhého vydania historického románu nášho spolurodáka Petra Glocka „Tomáš a lúpežní rytieri alebo Hľadanie kameňa mudrcov“.

Pán Glocko, v jednom rozhovore v Slovenskom rozhlase ste povedali: „Svojimi historickými románmi chcem prebudiť Slovákov z historického bezvedomia...“ Je to dosť kritické tvrdenie o stave slovenského sebavedomia.

„Isteže, ale trvám na ňom. Možno preto vychádza môj historický román o dobýjaní Muráňa z rúk lúpežných rytierov Bašovcov znovu pri 460. výročí tejto významnej dramatickej udalosti z roku 1549. Dotýkala sa nielen Muránskeho hradu, ale celého Horného Uhorska (dnešného Slovenska), o čom svedčí jedinečná pamiatka „Píseň o Zámku muránskom“, ktorú napísal Martin Vitéz Bosniak, účastník dobýjania Muránskeho hradu na jar a v lete roku 1549. Je to unikátna „vojnová reportáž“, napísaná básnickým jazykom, ktorý dokladá vysokú kultúrnu úroveň našich predkov. Navyše sa zachoval aj nápev piesne z tých čias, ktorý nahráli a naspievali Pražskí madrigalisti. Aj to dokladá európsky význam tejto bitky, ktorej sa zúčastnili okrem Slovákov, Nemcov, Poliakov, Maďarov a Rumunov aj

španielski žoldnieri.“

Ak je to pravda, čo tvrdíte, p. Glocko, v Muráňčanoch zrejme koluje aj španielska krv, ako ste, mimochodom, povedali na besede na ZŠ v Muráni.

„Stačí sa pozrieť na krásne muránske devy, aby ste uverili môjmu tvrdeniu. Ale teraz vážne: španielsky kráľ Karol V. bol bratom Ferdinanda I. Habsburského, ktorý vládol v tom čase v Hornom Uhorsku, ohrozovanom z juhu víťazným veľkým sultánom (Sulejmanom), ktorý ovládol celú južnú Európu po bitke pri Moháči roku 1526. Vo Filakove bolo sídlo tureckého sandžaku (čiže vojenského administratívneho centra). Hrdinskí Muráňčania, ktorých drvil nielen Turci (čo dokazuje názov bašty pod hlavnou bránou „Turecká hlava“), ale aj krutí Bašovci z blízkeho Čoltova (pri Plešivci), obetovali pre záchranu vtedajšej Európy naozaj dosť krvi. Preto niet pochýb, že sme už dávno patrili do Európy, hoci nás neprajná expanzia iných (zväčša ázijských) národov z nej chcela vygumovať.“

Vášu knihu si pred 22 rokmi pre-

čítalo najmenej 22 tisíc čitateľov, čo dokazuje náklad v tiráži. Myslite si, že aj nové vydanie bude mať toľko čitateľov?

„Časom možno áno, lebo prvé vydanie bolo naozaj beznádejne vypredané. Nové vydanie vo Vydavateľstve Matice slovenskej podporuje aj obec Muráň a OLÚP Predná Hora, za čo im ďakujem. Osvietení ľudia vedia, že vklad do poznávania vlastnej histórie sa určite rýchlo zúročí.“

Aké sú vaše ďalšie tvorivé plány, predovšetkým v súvislosti s Muráňom?

„Moje rodisko Muráň je nielen prameniskom vynikajúcej vody, ale aj príbehov, ktoré treba oživiť. Chcel by som napísať novelu (možno román) pre mládež (aj dospelých) o nešťastnej bitke pri Muráni 26. februára 1849. Padlým slovenským dobrovoľníkom, ktorí boli pochovaní pri starom kostole v obci, zatiaľ obec nestihla odhaliť pamätnú tabuľu. Muránske noviny si však toto 160. výročie všimli. Verím, že do roka a do dňa odhalíme túto tabuľu na obecnom úrade. Pamätnú tabuľu by si zaslúžili aj štúrovec Bohuš Nosál Nezabudov, ktorý bol slúžnym v Muráni r. 1849, ako aj hrdinský kňaz Ján Šárloš, ktorého bolševický banditi zavraždili v Tisovci 13. júna 1909. Obe tabule by mohli byť na „slúžnovskom dome“, lebo tam obaja statoční muži začas pôsobili.“

Čo by ste odkázali muránskym rodákovi?

„Starším sa chcem poďakovať, lebo ako dieťa som rád počúval ich rozprávanie. Mladším odkazujem, aby spovedali svojich starých rodičov, strýkov a tety, spisovali ich rozprávanie v rámci vyučovania vlastivedy či slovenčiny. Možno raz spolu napíšeme novú knihu o Muráni, o slávnych návštevách osobností ako B. Němcová, A. Jirásek, T. Vansová či kráľa komikov Vlastu Buriana. Zatiaľ zbieram všetky zmienky

o Muráni v slovenskej, českej, maďarskej a nemeckej literatúre. Verte, že materiálu na novú knihu, ktorá by mala pozdvihnúť sebavedomie Muráňčanov, je už dosť. Teším sa na besedy s deťmi aj dospelými nielen o „Tomášovi a lúpežných rytieroch“, ale aj o tom, čo môžeme ešte spoločne pre Muráň urobiť, aby bol krajší a prítazlivejší pre domácich aj návštevníkov z celého sveta.“

Za excelentný príspevok a priazeň našej obecnej tlače s úctou slávnemu muránskeho rodákovi - spisovateľovi PETROVI GLOCKOVI ďakuje

redakcia Muránskych novín.

Nad hrobmi

PhDr. František Bábel

Opäť sú hroby prikrášené záplavou kvetov, plamom sviec. A živí k mŕtvym prichádzajú a smútok ide prúdom tiecť.

Sychravý večer novembrový, zmäknuté srdcia, slzy, vzlyky. Ladí si vetrik do smútočnej, ladí si husle do muziky.

Márne sú žiale, márne vzdychy, nevydá drahé telo naspäť zem. Ich duše nad smrť povznesené v lipách a sosnách snívajú svoj sen.

Nevráti hrobár žiaru očí, nevráti ani rozzvonený hlas, nevráti ani mäkkosť ramien, čo v objatí pritulovali nás.

Tak by sa chcelo pohladkať vás, no uhýbate nášmu dotyku ako plaché plamienky sviečok dobiedzajúcejmu vetriku.

Len clivotu si od Vás odnesiem a skryto zaslené líce. A ešte šišku na hrob spadnutú z trúchliacej sestry borovice.

Cmíter sa v matnom svetle chveje, prskajúc vädnú biele sošky sviec. Živí sa domov poberajú povinný bočník ešte piecť.

(Zo zbierky NEHA)

Z TVORBY MURÁNSKÝCH RODÁKOV

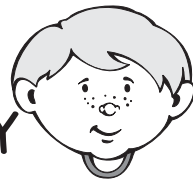
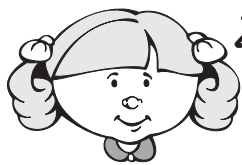
Prvý Stredoveký jarmok Márie Sěči

Milí čitatelia, náhodou sa mi dostal do rúk štvrtročník Mikroregiónov Rimava a Rimavica a Teplý Vrch pod názvom „Noviny do každej dediny“, ktoré vychádzajú v Hrachove. Zaujali ma rôzne informácie z mnohých obcí nášho susedného Malohontu. Milí Muráňčania – Gemerčania, dozvedela som sa, že naša Muránska Venuša oživa po rokoch aj u nich. Konkrétne Mgr. J. Mitter uvádza, že na majeroch od Horných Zahorian cez Kraskovo, Babinec až po Kyjatice sa v stredoveku stretávala milenecká dvojica Mária Sěči a cisársky palatín, vtedajší kapitán Filakovského hradu František Vešeláni. Cez uvedené obce tiež vedie

tzv. „Cesta Márie Széchy“ (projekt Únie Slanej a Rimavy) – od Filakovského hradu až na Muráň. V stredoveku v tejto oblasti bola bohato rozvinutá remeselná výroba. V auguste 2009 v Zahoranoch zorganizovali prvý „Stredoveký jarmok Márie Széchy“ za podpory Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR a BBSK. Nechýbali na ňom ani menovaní povestiami opradení stredovekí manželia Mária a František s doprovodom v dobovom oblečení. Hajdúsi dbali o poriadok a previnilci sa nevyhli trestu. Viete, že aj v Muráni bývali jarmoky? O nich však inokedy!

-RS-

NIKOLKINE SUPERPRÁZDNINY

Ani sme sa nenazdali a bolo po letných prázdninách. Pre mnohých znamenali slnko, vodu a zábavu. Pre NIKOLKU NOCIAROVÚ, žiačku 5.ročníka ZŠ v Muráni spomienky krásne, ba až výnimočné! Ale poďme pekne po poriadku...

Nikolka, porozprávaj nám najprv niečo o sebe. Aké máš záujmy? „Zaujímam sa o tanec, mám rada hudbu, venujem sa cyklistike a rada kreslím. Ešte ako škôlkarka som v Základnej umeleckej škole v Revúcej navštevovala balet, kde som sa naučila základy pohybu. Potom štyri roky tanečno-pohybový kurz v klube tanečného športu HAPPY DANCE pod vedením p. Schwartza. Tam sa našiel pre mňa vhodný partner, tak som sa rozhodla pre ľudovú hudbu. Základy som už mala, a tak to išlo ľahko. Od septembra 2008 som členkou Detského folklórneho súboru LYKOVČEK v Revúcej. Rada spievam ľudové piesne, klótor ma baví. Chodíme na rôzne prehliadky, súťaže. Mám pekný kroj.“

Mám pred sebou peknú fotografiu, kde si s pánom prezidentom SR Ivanom Gašparovičom. Ako si sa k nemu dostala? „11. júla 2009 sa v lesníckom skanzene vo Vydrovskej doline pri Čiernom Balogu uskutočnil už 8. ročník DŇA STROMU. Na tomto podujatí sa DFS Lykovček prezentoval pásmom Gemer-

ské piesne a tance. A tu sa to stalo. Stretli sme sa s pánom prezidentom. Najprv som neverila vlastným očiam, ale prihovril sa nám, spýtal sa, aké bolo vysvedčenie a potom sme sa spolu odfotili. Budem mať pamiatku na celý život. Nemá každý možnosť odfotiť sa s pánom prezidentom.“

Kto okrem vás vystupoval na tomto podujatí? „Najväčšími hviezdami boli Diabolské husle, Spevokol Hron z Banskej Bystrice, folklórny súbor Poľana zo Zvolena a Hudobno-tanečné divadlo Tatiany Jánošovej. Deti sa tešili z rozprávkových postáv, tancujúcich víl či z lesných hier. Nechýbali ani lesné koničky spod Muráňa a mimoriadny lesný vláčik.“

Vidím, že na krku máš aj ocenenie. „Áno, získali sme jedinečný prívosok Dňa stromu.“

Tak, ako hodnotíš prázdniny? „Na prázdniny sa mi dobre spomína. Časť prázdnin som bola doma, časť u starých. Keď bolo pekne, chodili sme na kúpalisko, opaľovali sme sa, bicyklovali... S rodičmi som bola pri mori. Škola, ako väčšine žiakov, mi veľmi nechýbala, ale kamarátky veru áno! Som vlastne aj rada, že už sú prázdniny za nami. Aj keď tie moje boli skutočne SUPER!“

Za rozhovor ďakuje Adela Michalská

S pánom prezidentom SR Ivanom Gašparovičom zľava Peťa Benediktyová z Revúckej Lehoty a Nikolka Nociarová z Muráňa.

J. J. Rousseau: „Rastline sa dáva tvar pestovaním, človeku výchovou“

Učiteľia trávia s deťmi najviac času, a práve preto vedia citlivo posúdiť, čo dieťaťu chýba, aký má problém, pre ktorý sa zhoršilo v prospechu, chovaní, prečo má veľa vymaňovaných hodín z rodinných dôvodov... Každý problém má svoje pozadie a ľudský činiteľ má na ňom nemalý podiel. V niektorých rodinách sa porušujú základné pravidlá spolunažívania, stráca sa ľudský cit. Evidentný je nedostatok emócií, málo spoločne stráveného voľného času s deťmi, absentuje aj záujem o ich školské úspechy atď.

Dieťaťu, ktorému chýba v rodine citové zázemie, vlastne chýba domov a základná citová istota, že ho majú radi a že mu rozumujú. Rodičia by mali byť pre dieťa symbolom domova, istoty, bezpečia, opory. Rodičia, ktorých životným cieľom je neustále zabezpečovanie materiálnych statkov, majú málo času na skutočný rodinný život. Ide o normálne rodinné prostredie, ale rodičia sú pracovne zanepřazdnení a citovú výchovu svojich detí nahrádzajú drahými hračkami, vecnými darmi a pod. Dieťa je citlivé na všetko, čo sa v rodine odohráva. Všetky stresové situácie majú dopad na vývoj osobnosti dieťaťa. Vplyv rodiny natrvalo kladne alebo záporne poznačí život a správanie dieťaťa. Bohatý citový život je základnou podmienkou šťastného a spokojného života každého človeka, ako aj kvalitných medziľudských vzťahov.

Adela Michalská

LISTUJEME V KRONIKE MŠ V MURÁNI

Pred 50 rokmi v MŠ zapísaných 50 detí

Bývalá riaditeľka Materskej školy v Muráni pani KATARÍNA KENICKÁ v kronike zaznamenala, že v školskom roku 1959/1960 bolo v jednej triede pod jej vedením až 50 detí, avšak ani jeden rómsky žiak. Zistili sme, že počet dievčat zapísaných do MŠ bol zhodný s počtom chlapcov. Sondovali sme tiež, aké mená dávali rodičia svojim deťom pred vyše polstoročím. A tu je výsledok na základe zoznamu MŠ: najviac bolo Jánov, Vladimírov, Milanov Pavlov, Dušanov, Jaroslavov, viackrát sa tiež vyskytovali Márie, Magdalény, Evy, Jany, Eleny, ojedinele Marta, Zdena, Marcela, Božena, Alena, Lúbrica, Viera, Anna, Emília, Darina, Monika, Želmíra, Edita, Peter, František, Jozef, Ladislav, Stanislav, Oliver, Anton atď. Perličkou uvedenej triedy boli aj dvojčatá - a to hneď dve dvojice: sestry Spišákové a Lukášové. Na priloženom zábere z roku 1961 žiačky MŠ na oslavách MDŽ - vystúpili s tancom v nových krojoch: zľava vrchný rad - Magduška Spišáková, Milka Lukášová, Želka Spišáková, Marienka Rybárová, Marcelka Hajdúková, Hanka Lukášová, pod nimi - Elenka Kamodová, Martuška Halušková, Helenka Bednářová a Boženka Havlíková.

-RS-

55 rokov priateľského zväzku MURÁŇ - FRYŠTÁK

Zvon vyzvára do diaľky, oznamuje nám, že tá družba začala sa pred 55 rokmi na úrovni základných škôl mesta Fryšták a obce Muráň. 55 rokov - to je skoro jeden ľudský vek, a preto treba zastať na chvíľu, zamyslieť sa, zaspomínať, keď deti oboch škôl písali si listy a tieto priateľstvá neskôr aj svojimi rodinnými návštevami utužovali. Pár liet ubehlo a táto družba sa začala aj na úrovni obecného a mestského zastupiteľstva. Stretávajú sa poslanci, folklórne súbory, športovci, turisti...

Naše priateľstvo - to nie sú len obyčajné stretnutia v rámci slušnosti, ale sú to úprimné stisky rúk, objatia a pri prechádzkach krásnou muránskou prírodou, pri rozhovore otvárame svoje srdcia našim blízkym priateľom. Pri zrode zmluvy o našom priateľstve v roku 1954 bol prítomný z fryštáckej základnej školy pán JAROSLAV PAVLÍK a začínajúca pani učiteľka SILVIA

KNEDLOVÁ. „Ako a prečo práve Muráň a Fryšták?“ - pýtal som sa p. Silvie Knedlovej pri výstupe chodníkom na Muránsky hrad. Odpoveď na moju otázku som dostal. Pán Pavlík pri cestách za krásami Slovenska zašiel aj do muránskych krásnych hôr a keď mu bola uložená úloha nadviazať družbu so slovenskou základnou školou, povedal: „Buď Muráň, alebo žiadna iná škola!“ Takto vznikla družba medzi Fryštákom a Muráňom.

Záverom zacitujem slová kňaza - básnika Antona Macáka, ktorý ospieval muránsky kraj: „Či znáš kraj ten čarokrásny, peknotou čo hýri...?“ Mnohí Fryštáčania už objavili maličké kút rajna na svete, sú vítaní srdcom na dlani, priateľstvo nech pretrváva medzi nami! Odkaz predkov zachovajme aj do budúcich liet, tým, čo pri zrode družby stáli, vzdajme hold a česť!

Jozef Kubaško

VEDIEŤ ZAČÍNAŤ...

alebo: Všade žijú deti!

Keď som v roku 2000 začal pôsobiť v jednej nemenovanej internátnej škole, ešte som nemal žiadne pedagogické skúsenosti. Zverili mi takmer samých chlapcov – žiakov 4. ročníka ZŠ. Už v prvých dňoch v internáte svojimi účesmi šokovali vychovávateľku. Dlhú si vraj formovali vlasy pred zrkadlom, lebo ich zrejme motivoval účes nového triedneho učiteľa. Rozumeli sme si, avšak som im musel občas pripomenúť zásady správania, ktoré bolo nutné rešpektovať. Už od začiatku kopírovali aj moje gestá, snažili sa voči mne zaujať rovnocenný postoj. Neraz im unikali moje slová, no spozorneli pri pohybe mojich rúk – prstov, ktoré ich karhali. Očami preberali radosť z mojich očí, keď sa im niečo vydarilo.

Po roku som mal v triede prváči-

kov – takmer všetko rómske deti. Niektoré mali problémy s ústnym vyjadrovaním, ale čo nezvládli slovami, dokončili rukami či inými časťami tela. Medzi nimi nerómske dievča rozumelo síce pokynom, pozorne načúvalo mojim slovám, ale rozprávať nevedelo. Gestikulovalo rukami, mimikou tváre vyjadrovalo svoju radosť, ale aj fyzickú či duševnú bolesť, pretože kolektívom detí bývalo občas izolované. Pri hre však deti zabúdali na uvedenú bariéru, k vyjadreniu radosti, pohody nepotrebovali slová. Vlastne ani ja, lebo nielen deti preberali moje gestá! Ja tiež som sa im prispôboval a svet okolo nás som začal vnímať aj ich očami. Deti sú všade rovnaké, no z tých mojich prvých žiakov sú už dnes dospelí!

Mgr. Ján Svoreň

Detské domovy sú plné detí

Áno, detské domovy sú plné detí opustených, nechcených, odložených, sirot i takých, o ktoré sa rodičia nedokážu postarať! Priložený záber (z archívu RS) je z Detského domova v Tornali v Revúckom okrese. V predvianočnom čase na prelome našich storočí Muránčanky Bc. Dáša Bútorová a Mgr. Ružena Svoreňová so svojimi žiakmi prekvapili tamojšie detičky darčekom a zábavným vystúpením, a tak sa dozvedeli, že uvedený detský domov vznikol v roku 1947 v starej kúrii – v kaštieli rodiny Tornalyovcov, ktorí boli deportovaní. Do roku 1994 mal internátny charakter, potom sa zmenil na rodinný typ. -RS-

Muránski Rómovia chcú robiť!

Mladý dvadsaťročný Róm **TOMÁŠ MUŠUKA** z Muráňa má síce iba základné vzdelanie, ale aktuálne úspechy i problémy obce nie sú mu ľahostajné. Ako nezamestnaný v minulom roku absolvoval ponúkaný kurz zručností a tvrdí, že možno práve ten ho motivoval k zvýšenému záujmu o život vo svojej rómskej komunite. Veľmi ho mrzí, že názory niektorých ľudí na Rómov v Muráni sú často negatívne. Tomáš chcel dokázať opak, a tak nám do redakcie doručil hneď dva príspevky

– zamerané na výskum zamestnanosti Rómov. Svoju pozornosť sústredil na dva podniky: v Muráni v priestoroch KLI – PRODUKTU a v Hnúšti YURA ELTEC, kde sa zamestnali aj naši Rómovia. Dospel k poznatku, že Rómovia z Muráňa chodia do práce s veľkým záujmom, nie sú to žiadni absentéri, ktorí sa vyhýbajú starostlivosti o rodinu. „Muránski Rómovia chcú robiť!“ – toto tvrdenie **TOMÁŠOVI MUŠUKOVI** – autorovi príspevkov o zamestnanosti Rómov nikto nevyvráti. -RS-

Pred 50 rokmi im uviazali pionierske šatky

(Po novembri 1989 detská PO už iba stránkou histórie)

Do rubriky našich obecných historických pamätí tentoraz poskytol fotografiu a s ňou súvisiacu informáciu PhDr. RICHARD KENICKÝ s názvom PRVÍ PIONIERI V ŠKOLSKOM ROKU 1949/1950. 1. rad zľava: J. Senko, F. Balážik, J. Kálovec, R. Kenický, V. Beňo, P. Šperka. 2. rad zľava: M. Beňová, M. Senková, R. Krštieňová, M. Majerčíková, M. Tešlárová, D. Fiťmová. 3. rad zľava: M. Laurenčíková, M. Belková, G. Krivušová, M. Hrbáľová, A. Hajdúková, J. Luterán. -RS-

Stretnutie mladých biológov z krajín Európy (EDIT Summer school 2009)

V priebehu dvoch týždňov od 19. 7 do 2. 8. 2009 sa v nádhernej prírode Národného parku Muránska planina stretlo 20 mladých biológov z 13 európskych krajín. EDIT Summer school 2009 v preklade letná škola taxonómie – vedy o zatriďovaní a identifikácii žijúcich organizmov.

Po minuloročnom úspešnom zorganizovaní Summer school v Národnom parku Alpi Maritime na hranici Talianska a Francúzska sa organizátori tento rok rozhodli pre slovenskú Muránsku planinu. Druhý ročník tejto pre študentov veľmi zaujímavej akcie priviedol do oblasti Gemer profesionálnych výskumníkov z Belgic-

ka, Nemecka, Talianska, Rumunska, Slovenska, Francúzska, Holandska, Českej republiky, Španielska a Veľkej Británie. Experti z rôznych krajín učili študentov ako zbierať vzorky, identifikovať a klasifikovať biodoverzitu organizmov. Študenti sa zároveň naučili, ako uskladňovať nazbierané vzorky, spracovať a interpretovať nahromadené dáta.

Účastníci boli ubytovaní v rekreačnom areáli na Prednej Hore, odkiaľ boli organizované terénne vychádzky do Národného parku. Laboratórium a prednášky boli situované v Informačnom stredisku Muránskej planiny v malebnej dedinke Muráň.

Stretnutie mladých biológov z 13 európskych krajín počas letnej školy taxonómie – prednáška v Informačnom stredisku Muránskej planiny v Muráni.

Foto: M. Svoreňa

ŠPORTOVÉ PAMÄTI

Iba jeden hrá za mužov

O tom, že futbal je našim národným športom, niet pochýb a táto obľúbená najmä medzi mužmi loptová hra je aj muránskym športom číslo 1. V každej rodine sa určite vyskytuje aspoň jeden chlap, ktorý je aktívnym či iba pasívnym futbalistom – teda ktorý má alebo mal niečo do činenia s futbalom: ako hráč, dokonca ako tréner alebo jeho verný fanúšik. V dejinách muránskeho futbalového dorastu sa vystriedali mnohí hráči, no zotrvali pri svojej záľube aj v dospelosti len niektorí.

Na zábere z archívu M. Svoreňa spred takmer pätnástich rokov sú títo dorastenci: vrchný rad zľava – T. Balogh, B. Goldschmidt, M. Beňo (brankár), J. Kochjar, V. Dendeši, J. Senko, pod nimi (sediaci) – L. Aust, J. Ostrihoň, M. Beňo, J. Magát, pod nimi – Š. Korim, M. Svoreň (brankár), P. Regenda, M. Kotzman. Z uvedeného kolektívu dorastencov v súčasnosti iba jeden hrá za mužov: **Matúš Beňo**.
-RS-

Zapustí hlbšie korene?

Po minuloročnom športovom dni obce, kde dominoval volejbal zmiešaných družstiev, prišli účastníci s nápadom pokračovať v aktívnej súťažnej forme vybraného mužstva Muráňa – účasťou v Revúckej volejbalovej lige. Po doplnení družstva vhodnými typmi hráčov aj z Revúckej družstvo získalo skúsenosti, zohratosť a prišli aj kvalitné stretnutia s favoritmi tejto súťaže.

Nakoniec pri účasti 8 družstiev naši skončili na 6. mieste. Základný káder

tvorili: Z. Labošová- kapitánka, I. Lukášová, Mgr. J. Murková, J. Veľk, T. Varga, P. Otinger, ktorých dopĺňali L. Goldschmidtová, R. Matajz, R. Goldschmidt a D. Laboš. Snaživému kolektívu volejbalistiek a volejbalistov, ktorí sa pravidelne stretávajú v miestnej telocvični v pondelok a v piatok, treba len popriať, aby sa im aj naďalej v neľahkých podmienkach darilo.

Pavol Mláky

Národná cyklistická súťaž

Na záver školského roka usporiadal SCK Magnezit Jelšava v spolupráci s obcou Muráň na známych tratiach pri Penzióne Muráň okresné kolo NCS o pohár olympijského víťaza A. Tkáča v horskej cyklistike pre žiakov MŠ, ZŠ a SŠ okresu Revúca. Pretekú sa zúčastnilo 49 žiakov, z ktorých prví dvaja v každej postupovej kategórii sa zúčastnili Majstrovstiev Slovenska, ktoré boli 19.09.2009 v Slov. raji na Mlynkách. Zo ZŠ v Muráni nás reprezentovali: Silvester Sokol, Radim Matajz, Lukáš Korim a Tomáš Konček.

Dnes už môžeme povedať, že ani tam sa nestratili, i keď nedosiahli na najvyššie stupne, získali dostatok skúseností z takého veľkého podujatia. Nielen aktívne súťažiaci, ale aj rodičia našich detí sa mohli presvedčiť, aký náročný je tento šport, nielen čo sa týka výkonnosti, ale aj technického vybavenia súťažiacich, počnúc kvalitným bicyklom, výstrojom a servisom.

V kategórii MINI 1999-2000 na trati dlhej 2800m sa umiestnil Tomáš Konček na 29. mieste. V kategórii starší žiaci (r.1995-96) na trati dlhej 8400m sa umiestnil Silvester Sokol medzi neregistrovanými tzn. amatérskymi pretekármi na peknom 5. mieste, a Radim Matajz na 12. mieste. V rámci celého Slovenska sú to pekné výsledky, ktoré vyprovokujú aj ďalšie deti k systematickej príprave a súťaženiu.

Pavol Mláky

Muránska blška jubiluje

15. september – sviatočný deň mal pre nás, priaznivcov Muránskej blšky, mimoriadnu sviatočnú príchut'. V tento prekrásny deň sa hral už 10. jubilejný ročník turnaja v tomto netradičnom športe. Krásne počasie prilákalo na Skoky množstvo divákov a súťažiacich. Z bojového zápolenia napokon vzišla trojica najlepších v tomto poradí: 1. miesto p. Vojtech Paluš, 2. miesto p. Dušan Dulaj, 3. miesto p. František Krštieň.

Chceme sa poďakovať sponzorom, ktorí podporili toto podujatie: najmä Obecný úrad v Muráni, Vojtech Paluš, Ing. Lubomír Knopp, Ing. Jaroslav Ježík, MVDr. Eva Cireňová -primátorka Revúcej, Peter Laurenčík, Eduard Sendrei, Mgr. Vladimír Andraščík, Jozef Hirschman a firmy REKOS, pekárň Belák, Pegas Tour. Podujatie podporil aj poslanec OZ v Muráni Ing. Ľudevít Albini a členka kultúrno- športovej komisie p. Dáša Bútorová.

Po športovom zápolení sa organizátori, sponzori a súťažiaci sústredili na dvore obecného úradu, kde po odovzdaní cien víťazom riaditeľom preteku pánom Jozefom Kubaškom a poslancom obecného zastupiteľstva Ing. Františkom Lukášom pokračovalo stretnutie príjemným posedením pri dobrom guľášu, ktorý navarili pán Jaroslav Štefaňár, Mgr. Vladimír Sklenárik a Ing. František Lukáš a výbornej muzike.

Roky bežia, čas sa minie, blška naša nepominie.... S týmto sloganom sa teší na budúci ročník a všetkým organizátorom ďakuje

Ing. František Lukáš

III. ročník Horského duatlonu

V tradičnom termíne 15.9.2009 sa uskutočnil na známych tratiach pri Penzióne Muráň XIII. ročník Horského duatlonu, ktorý sa skladá z dvoch disciplín: z jazdy na bicykli a behu. Toto podujatie pripravila obec Muráň v spolupráci SCK Magnezit na dobrej úrovni, v príjemnom prostredí za účasti 26 pretekárov.

V jednotlivých kategóriách zvíťazili: škôlkari - F. Špak, mladší žiaci I.

- D. Frandel, mladší žiaci resp. žiačky II. - L. Mladší a D. Fedorková, starší žiaci resp. žiačky - S. Sokol a M. Sokolová, dorast resp. dorastanky - M. Pelikán a E. Nosková, starší dorast - P. Mesár, muži - J. Jušík.

Okrem pekných cien každý pretekár dostal občerstvenie, za čo patrí vďaka organizátorom podujatia a sponzorovi p. J. Mladšej z Revúcej (T-Mobile).
Pavol Mláky

Bohatým aplauzom ocenili prítomní vystúpenie detského folklórného súboru HAVIARIK ROŽŇAVA – najmä pôsobivé spevácko – tanečné prejavy jeho najmladších členov z Čiernej Lehoty.

Ženská a mužská spevácka skupina LEVENDA z Muráňa sa predstavila širokým repertoárom pesničiek. A nielen slovenských! Spolu s nimi si mnohí účastníci osláv zanôtili aj známe ruské melódie.

Oslavy SNP na Veľkej Lúke dňa 22. augusta 2009 otvorili Muránčania – recitátor Mgr. Juraj Kochjar vlastnou poéziou a starosta obce Ing. Roman Goldschmidt slávnostným príhovorom k cteným hosťom i domácim.

NÁŠ FOTOALBUM: VEĽKÁ LÚKA 2009

Mirec Svoreň: Zábery
z Oblasných osláv
65. výročia SNP

Prelet lietadla z leteckého útvaru Očová a zoskoky parašutistov patrili k nevedným atraktívnym zážitkom augustového dňa. Na zábere Jaroslav Paluš.

Akoby uprostred prírody zastavil sa čas: vládla pohoda, pokoj v dušiach, šanca na nečakané stretnutia a dialógy... príležitosť pre spomienkové návraty do minulosti...

Dychový súbor GEMERČANKA z Revúcej podčiarkoval dôstojný rámec oblasných jubilejných osláv SNP, umocnil slávnostný ráz stretnutia v lone panenskej prírody Národného parku Muránska planina.

Folklórný súbor ŠUMIAČAN zo Šumiaca nebolo treba zvlášť predstavovať, lebo do povedomia milovníkov ľudovej piesne vstupuje už viac ako 50 rokov. Mohutné hlasy chlapov z Horehronia zneli raz ako bystriny uprostred hôr, inokedy ako hromobitie pred búrkou a vzápätí ako hýrenie dúhy po nej. Ako sloboda po odvážnom vzplanutí nášho národa!

MURÁNSKE NOVINY, EV2649108 Obecné noviny, Vydáva obec Muráň
Adresa redakcie: OÚ MURÁŇ, č. 329, Tel: 058/4881029, e-mail: obec.muran@
mail.t-com.sk, Reg. číslo: RP 389/2008, Šéfredaktorka: Mgr. Ružena Svoreňová
Graf. úprava a tlač: HLP Grafik s.r.o., Brezno